

[Bilgrav-Nielsen.]

går ind i direkte forhandlinger mellem regeringerne, for at drøftelserne kan få en mening, og for at de kan føre til et hurtigt resultat.

Når vi siger forhandlinger, mener vi også, at det skal være muligt at tage hensyn til modpartens synspunkter. Vi vil således ikke gå til en forhandling bundet af et i forvejen indtaget standpunkt.

Vort ændringsforslag ændrer intet ved, at der i lovforslaget peges på Saltholm. Det sikrer derimod, at folketinget ikke — i tilfælde af, at man ved udarbejdelsen af planen for Saltholm skulle støde på uoverkommelige vanskeligheder af trafikal eller økonomisk art — står uden ajourført viden om et alternativ. Der er altså tre væsentlige begrundelser for ændringsforslaget. Det sikrer, at der fortsat er et relevant sammenligningsgrundlag mellem de to placeringsmuligheder, det giver i højere grad end ellers lovforslaget karakter af at være et forhandlingsgrundlag, og det giver mulighed for, hvis omstændighederne skulle kræve det, hurtigt at sætse på en anden placering.

Jeg er overbevist om, at folketinget kunne stå sig ved at vedtage dette ændringsforslag både af hensyn til de vanskeligheder, der vitterligt vil opstå under de fortsatte undersøgelser og forhandlinger, og af hensyn til den interesserede offentlighed, hvis pengepung vil rammes af eventuelle fejlpositioner. Vedtages ændringsforslaget, vil vi, som det også fremgår af betænkningen, stemme for lovforslagets endelige vedtagelse.

Aksel Larsen: Jeg anbefaler forslaget til vedtagelse, sådan som udvalgsflertallet har indstillet det. Jeg fraråder at stemme for ændringsforslaget, som i mange henseender vil ikke blot komplicere sagens videre behandling, men har chance for at virke direkte skadeligt, når det drejer sig om at få løst dette et af Nordens største trafikproblemer.

Jeg er nødt til at sige, at denne sag nu har været behandlet i så mange år og været undersøgt så omhyggeligt, og at alle, som man kalder det, relevante oplysninger er fremskaffet, at det er mig noget uforståeligt, at det radikale partis ordfører her vil sige, at flertallet i udvalget ikke ønsker

de helt nødvendige oplysninger tilvejebragt. Det forholder sig naturligvis, som Nordisk Råds trafikudvalg sagde til Nordisk Råds møde i Stockholm, at man altid kan blive ved med at forlange nye oplysninger og på den måde trække sagen i langdrag; men der må komme et tidspunkt, hvor en beslutning må træffes, og den kan forsvarligt træffes på det tidspunkt, hvor man har tilstrækkelige oplysninger til, at man kan overskue konsekvensen af beslutningen — og det har vi. Kastrup lufthavn er for lille. Den vil løbe fuld i løbet af få år, selv med den udvidelse, som folketinget ganske givet beslutter. Den må erstattes af en anden og større lufthavn, og der findes ingen bedre placering i Øresundsområdet end netop Saltholm.

Begrundelsen herfor er fremført så tit. Jeg skal kun igen gøre opmærksom på, at det drejer sig om en ø af en passende størrelse, ubebygget, flad, bæredygtig og særdeles velegnet til at indrette lufthavn på. Hvad alternativet angår, har vi overvejet det tilstrækkeligt, såvel i Nordisk Råd som i folketingets udvalg om en storlufthavn, og er kommet til det resultat, at en placering af storlufthavnen på Saltholm er at foretrække fremfor en placering på Sydager.

Vi har fået mange argumenter eller forsøg på argumenter imod Saltholm. Jeg skal forbigå sådanne argumenter som, at storlufthavnen hellere burde lægges på Svanegrunden mellem Samsø og Jylland. Det er jo et praktisk forslag — lige så praktisk som det, der fik meget stor publicity i det saltholmfjendtlige Dagens Nyheter i Stockholm, som på forsiden bragte et forslag om, at Nordens storlufthavn burde ligge i Lapmarken med den begrundelse, at fra Lapmarken er der kortere til Nordpolen, end der er fra Øresund, og dette er jo evident rigtigt. Men jeg skal gøre opmærksom på, at man har anvendt argumentet om, at der var for megen støj fra en lufthavn på Saltholm. Dette har de sagkyndige over for os tilstrækkeligt dokumenteret ikke vil blive tilfældet. Man kan naturligvis godt gøre op, at der i værste fald, hvis man tilrettelægger helt tåbelige ind- og udflyvningsvinkler, kan blive for megen støj såvel på den svenske som på den danske side af Øresund; men i hvert fald har vi i Nordisk Råds trafikudvalg fået dokumentation også